

Ανακοίνωση 12 Σεπτεμβρίου 2011

Της μείζονος αντιπολίτευσης του Δήμου Αριστοτέλη

Δυο Ιστορικές Συνεδριάσεις για τον Τόπο μας.....

Η πρώτη συνεδρίαση ήταν αυτή του Νομαρχιακού Συμβουλίου στις 10 Δεκεμβρίου 2010 ,ιστορική ήταν γιατί εκτός του θέματος που <διαπραγματεύτηκε > ήταν και η μοναδική φορά που συμφώνησαν Νομάρχης και αρχηγός της αντιπολίτευσης και όποιος ήθελε να εκφράσει τυχόν διαφορετική άποψη η τον έδιωξαν από την συνεδρίαση η δεν πήγε καθόλου στην συνεδρίαση, γιατί ο στόχος ήταν η ομοφωνία για το καλό της Χαλκιδικής .

Δεν αναγνώστηκε η επιστολή του νεοεκλεγμένου περιφερειάρχη κ. Ψωμιάδη προς τον Δήμαρχο Σταγίρων Ακάνθου που κοινοποιήθηκε στον Νομάρχη και τους νεοεκλεγμένους συμβούλους της περιφέρειας του συνδυασμού του και απερχόμενους Νομαρχιακούς συμβούλους . Στο έγγραφο αυτό ο κ. Ψωμιαδης τόνιζε την αντίρρηση του για την απόφαση από ένα όργανο που μετά τις εκλογές είχε καταργηθεί και δεν είχε κανένα δημοκρατικό αλλά και ηθικό δικαίωμα να εκφράσει άποψη για ένα τόσο μεγάλο θέμα.

Η Δεύτερη Ιστορική συνεδρίαση είναι αυτή της 12 Σεπτεμβρίου 2011 του Δήμου Αριστοτέλη. Αυτή είναι ιστορική προκειμένου να πάρουμε έμμεσα απόφαση εκ των υστέρων δηλαδή μετά την έγκριση της ΜΠΕ δηλαδή χωρίς λόγο , τάχα για ενημέρωση. Γίνεται όμως για να καλύψουν το γεγονός της μη πραγματοποιηθείσας διαβούλευσης στο τόπο που λειτουργεί η μεταλλευτική δραστηριότητα. Δεν γίνεται στην έδρα του Δήμου ενώ αφορά όλους τους Δημότες του Δήμου Αριστοτέλη αλλά στον τόπο που η κοινωνία είναι άμεσα εξαρτώμενη από την δουλειά στο μεταλλείο για να έχουμε και δεύτερη ομόφωνη απόφαση , αυτή την φορά της τοπικής κοινωνίας για να μπορούμε να ξεγελάμε και να προβληματίζουμε ανθρώπους που δεν είναι γνώστες του και ότι ενώ υπάρχουν ομόφωνες αποφάσεις Νομαρχιακού Συμβουλίου Χαλκιδικής και Δημοτικού Συμβουλίου κάποιιοι μεμονωμένοι αντιδρούν όπως συνήθως συμβαίνει

Εμείς δεν είχαμε και δεν έχουμε αντίρρηση για την μεταλλευτική δραστηριότητα στην περιοχή αφού η φύση χωροθέτησε ουσιαστικά το μεταλλείο. Ο Χρυσός το ασήμι και τα άλλα μέταλλα πωλούνταν κανονικά και στην άξια τους .

Το εργοστάσιο χρυσού είναι μια άλλη δραστηριότητα είναι μια βαρεία χημική βιομηχανία που δεν μπορεί να συνυπάρξει στην περιοχή που έχει άλλους στόχους και προοπτικές ανάπτυξης σε μια περιοχή που εκατοντάδες άνθρωποι αντλούν το εισόδημα τους από τον τουρισμό άμεσα και έμμεσα. Η όποια υποβάθμιση της περιοχής θα πλήξει όλους αυτούς και είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς που θα δουλέψουν στο εργοστάσιο Χρυσού .

Επομένως το θέμα για την τοπική κοινωνία δεν είναι διαπραγματεύσιμο.

Στον Κάκαβο η φύση χωροθέτησε μαζί με τον Χαλκό και τον Χρυσό τα νερά της περιοχής μας αλλά και μεγάλου μέρους της Χαλκιδικής και επειδή είναι αυτονόητο στον κάθε ένα ότι χωρίς νερό δεν υπάρχει ζωή δεν μπορεί να υπάρχει καμιά μεταλλευτική δραστηριότητα

είτε αυτή είναι υπόγεια είτε ανοιχτή . Η μεταλλευτική δραστηριότητα στον Κάκκαβο δεν είναι διαπραγματεύσιμη .

Η οπουδήποτε συμμετοχή μας σε ενημερώσεις , διαβουλεύσεις που αφορούν τα παραπάνω θέματα θα νομιμοποιούσε αποφάσεις .

Η εποχή που περνάμε είναι δύσκολη για ορισμένους που είναι άνεργοι και έχουν παιδιά άνεργα είναι ακόμη πιο δύσκολη, αν όμως ενδώσουμε στις ανάγκες αυτές που είναι πραγματικές θα καταστρέψουμε τον τόπο μας και δεν θα υπάρχει κανένα μέλλον και προδοτική για κανέναν .

Όποιος προσπαθήσει να αγνοήσει τα αυτονόητα θα βρει την κοινωνία απέναντι του.